

GESTRAND MET DE SEAL

AMY GAMET

USA TODAY-BESTSELLERAUTEUR

Copyright © 2024 door Amy Gamet

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd in enige vorm of op enige elektronische of mechanische wijze, met inbegrip van systemen voor informatieopslag en -opvraging, zonder de schriftelijke toestemming van de auteur, met uitzondering van het gebruik van korte citaten in een boekbespreking.

CONTENTS

[Hoofdstuk 1](#)
[Hoofdstuk 2](#)
[Hoofdstuk 3](#)
[Hoofdstuk 4](#)
[Hoofdstuk 5](#)
[Hoofdstuk 6](#)
[Hoofdstuk 7](#)
[Hoofdstuk 8](#)
[Hoofdstuk 9](#)
[Hoofdstuk 10](#)
[Hoofdstuk 11](#)
[Hoofdstuk 12](#)
[Hoofdstuk 13](#)
[Hoofdstuk 14](#)
[Hoofdstuk 15](#)
[Hoofdstuk 16](#)
[Hoofdstuk 17](#)
[Hoofdstuk 18](#)
[Hoofdstuk 19](#)
[Hoofdstuk 20](#)
[Hoofdstuk 21](#)
[Hoofdstuk 22](#)
[Hoofdstuk 23](#)
[Hoofdstuk 24](#)
[Hoofdstuk 25](#)
[Hoofdstuk 26](#)
[Hoofdstuk 27](#)
[Hoofdstuk 28](#)
[Hoofdstuk 29](#)
[Hoofdstuk 30](#)
[Hoofdstuk 31](#)
[Hoofdstuk 32](#)
[Hoofdstuk 33](#)
[Hoofdstuk 34](#)

[Hoofdstuk 35](#)

[Hoofdstuk 36](#)

[Hoofdstuk 37](#)

[Hoofdstuk 38](#)

[Hoofdstuk 39](#)

[Hoofdstuk 40](#)

[Hoofdstuk 41](#)

[Boeken van Amy Gamet](#)

[Over de auteur](#)

Een lange blonde vrouw met een klembord stapte de open deur van de kleedkamer binnen. 'Drie minuten, juffrouw Barrons.'

Brooke knikte en hield het mobieltje tegen haar oor terwijl ze haar pijnlijke bovenarm masseerde. 'Kom op, neem die verdomde telefoon op.'

Hallo, ik heb het druk. Laat een bericht achter!

'Bella, ik ben het. Ik moet je zien. Het is echt belangrijk,' zei ze, terwijl ze haar ogen sloot en uitademde. 'Ik ben... ik ben bang. Ik wil dat je naar Colorado komt. Alsjeblieft. Ik heb een reservering voor je gemaakt om maandagmiddag naar Denver te vliegen. Ik heb je een e-mail gestuurd met de details en...'

De vrouw met het klembord stond weer voor de deur. 'Je moet nu naar de set komen.'

'Een ogenblikje.'

'Nu meteen, juffrouw Barrons. We gaan over twee minuten live.'

Brooke keerde haar rug naar de vrouw. 'Ik kan nu niet in details treden, dit is echt belangrijk. Ik haal je op bij het vliegveld.' Ze beëindigde het telefoongesprek, verdrong de geërgerde uitdrukking van haar gezicht en verving die door een glimlach voordat ze zich weer omdraaide.

'Ik ben er klaar voor.'

'Vergeet je sluier niet.'

Haar maag draaide hevig. 'Juist.' Ze pakte hem van haar kaptafel en schoof de kam in haar haar.

Het is maar een kostuum. Het is niet echt.

Je trouwt niet echt met een monster.

De vrouw gebaarde haar te volgen en ze liepen in versnelde pas tussen de groepjes mensen door die allemaal stil leken te staan.

Brookes hoofd bonkte, vragen zwermden er als bijen doorheen. Misschien was er niets van waar. Misschien was dit een droom en zou ze verloofd wakker worden met de man met wie ze dacht te trouwen, in plaats van met iemand die in staat was de mensen van wie ze hield pijn te doen.

Haar arm deed pijn, de verwonding eraan was niets vergeleken met de schade die aan haar vertrouwen was toegebracht. Ze was in gevaar. Dat wist ze nu en ze moest een manier vinden om te ontsnappen.

Schijnwerpers kwamen in zicht, fel en gefocust. Toen de vrouw in de coulissen stopte, liep Brooke door naar het podium. De band begon te spelen en de titelsequentie begon.

'We hebben vanavond een geweldige show voor jullie,' schreeuwde ze over de muziek heen. Het bijenachtige gezoem in haar hoofd versmolt met het applaus van de menigte, haar hoofd tolde. Het was te veel, alles was overweldigend en ze dacht dat haar hersenen zouden barsten van de moeite die het kostte om te bevatten wat er zojuist had plaatsgevonden.

Wat het voor haar betekende, nu haar vangnet weg was.

De muziek stopte en ze draaide in het rond, de sluier vloeide om haar heen in de lucht, ragfijn en onwerkelijk. Ze voelde zich misselijk worden. Ze zou zich hier doorheen slaan door training en pure

wilskracht. Ze zou glimlachen en doen alsof alles in orde was – zelfs lachen – en dan zou ze diep in de nacht wegrennen, terug naar waar het allemaal begon.

Ze moest erheen. Nu meer dan ooit had ze haar herinneringen om zich heen nodig, zelfs als ze daarvoor naar de rand van de hel moest gaan.

Je zult voorbij Gallant moeten komen.

Soms wist ze niet of hij haar bodyguard was of haar babysitter. De man verloor haar zelden uit het oog en hem vragen haar met rust te laten zou alleen maar zijn argwaan wekken.

Ze zou het doen, hem afleiden met een vrouw, misschien degene met het klembord. Hij zou geneukt worden en zij zou de voorsprong krijgen die ze nodig had om te overleven.

De muziek ging crescendo toen haar plannen duidelijk werden.

Precies op tijd riep ze naar het publiek: 'Live vanuit New York, hier is Saturday Night!'

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>